Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2014–2015

29 477 Geneesmiddelenbeleid

Nr. 312

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 19 maart 2015

Naar aanleiding van het dertigledendebat op 3 april 2014 over de bezuiniging op maagzuurremmers is er door uw Kamer een motie aangenomen van de leden Kuzu en Voortman (Kamerstuk 29 477, nr. 283) nader gewijzigde motie ter vervanging van nr. 282). In de motie wordt de regering verzocht de Tweede Kamer te berichten hoeveel mensen geen maagzuurremmer gebruiken, terwijl ze wel een verhoogd risico hebben op maagbloedingen en of zij dat nalaten om financiële redenen of omdat zij onvoldoende zijn geïnformeerd. Daarnaast wordt de regering verzocht de Kamer te informeren wat de besparing is van de pakketmaatregel om maagzuurremmers niet meer te vergoeden vanuit het basispakket en wat de kosten zijn van zorg voor aandoeningen die ontstaan ten gevolge van het niet meer gebruiken van maagzuurremmers.

Ter beantwoording van de vragen in deze motie heb ik TNS NIPO en het NIVEL verzocht onderzoek uit te voeren ieder op hun terrein van expertise. Uit deze onderzoeken is gebleken[1] dat ondanks het uit pakket gaan van de maagzuurremmers, het gebruik van maagzuurremmers is gestegen en het aantal maagbloedingen is gedaald.

De vrees dat er door de pakketmaatregel met betrekking tot maagzuurremmers meer maagbloedingen zouden gaan optreden is ongegrond, zo blijkt uit het NIVEL- onderzoek. Uit het onderzoek blijkt juist dat er al sinds 2010 een afname is in het aantal maagbloedingen, welke daling zich na de introductie van de pakketmaatregel voortzet in 2013. Van 5.808 in 2010 naar 4.118 in 2013. Derhalve zijn er dan ook geen extra zorgkosten gegenereerd ten gevolge van het niet gebruiken van maagzuurremmers, in antwoord op een andere vraag uit de motie. Daarnaast levert de pakketmaatregel een besparing op van ongeveer € 25 miljoen per jaar doordat patiënten die de medicatie maar voor korte duur hoeven te gebruiken deze niet meer vergoed krijgen. Patiënten die deze medicatie

[1] Raadpleegbaar via www.tweedekamer.nl

kst-29477-312
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2015

chronisch (langer dan zes maanden) moeten gebruiken, krijgen deze overigens nog wel vergoed vanuit het basispakket.

Van de patiënten die een maagzuurremmer voorgeschreven kregen, haalt tussen de 87 en 95 procent deze af bij de apotheek. Een (beperkte) groep patiënten die de maagzuurremmers niet afhalen betreft vooral mensen met lage inkomens. Voor het niet afhalen van de maagzuurremmers worden verschillende redenen aangevoerd. Van de patiënten die de maagzuurremmers niet hebben opgehaald geeft een derde onder andere als reden dat het middel niet vergoed wordt, 27 procent vond het niet nodig om het middel af te halen en 20 procent vond de maagzuurremmers te duur. Indien financiële overwegingen een rol spelen om de maagzuurremmers niet af te halen, gaat dit meestal hand in hand met het niet nodig vinden om deze middelen te gebruiken.

Uit het onderzoek van TNS NIPO blijkt dat het kennisniveau weinig invloed heeft op het al dan niet afhalen van de maagzuurremmers. Voor de beslissing om het middel al dan niet af te halen maakt het niet uit van wie (arts/apotheker) men de informatie over het belang daarvan krijgt.

Ik ben mij ervan bewust dat de motie van de leden Kuzu en Voortman onder meer is ingegeven door de vrees dat er patiënten zijn die om financiële redenen afzien van noodzakelijke zorg. Bij een beperkte groep van patiënten spelen financiële overwegingen inderdaad een rol, zoals ik hiervoor reeds heb aangegeven, gaat het daarbij echter meestal om patiënten die ook van mening zijn dat zij deze middelen niet nodig hebben.
De pakketmaatregel heeft niet gezorgd voor een structurele daling in het gebruik van maagzuurremmers door risicogroepen. Er is juist sprake van een stijgende trend in het gebruik in de afgelopen jaren van 55 procent in 2010 naar 65 procent in 2013, zo blijkt uit het onderzoek van het NIVEL en het aantal maagbloedingen is de afgelopen jaren gedaald.

Gelet op de hiervoor vermelde onderzoeksresultaten van TNS NIPO en het NIVEL, in antwoord op de vragen uit de motie Kuzu en Voortman, zie ik onvoldoende redenen om de pakketmaatregel voor de vergoeding van maagzuurremmers te wijzigen.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E.I. Schippers